AKBABA

Çinde Japon medeniyeti :
Saçını keseyim derken kafasını kesiverdi !

Radyo ve radyom kadar

RADYOLİN

de insanlığa hizmet etmektedir : Çünkü

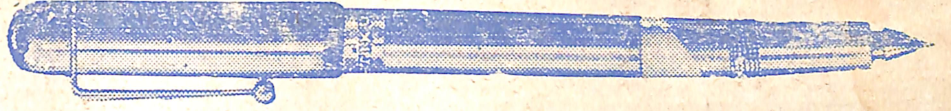

RADYOLİN

dişleri, dişler mideyi, mide vücudu kuvvetlendirir. Sıhhatli ve kuvvetli insanlar da medeniyete hizmet eder.

Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra dişlerinizi muntazaman fırçalayınız.

KURTULUŞ

Doktorlar, Bankacılar, Kâtibler, Mektebliler velhasıl bütün mürekkepli kalemle yazı yazanlar, mürekkebin ceplerine akmasından, kurumasından, ve ucun bozulmasından kurtaran yegâne

TIKU DOLMA KALEMİ

Avrupada dahi tasdik olunduğu gibi Almanyanın bu icadı mürekkepli kalemle yazı yazmak mecburiyetinde olan halkı hakikaten bu eziyetten kurtarmıştır. TIKU ucu aşınmaz, bol mürekkep alır, kuvvetli basılırsa 3 - 4 kopya çıkarılabilir. Açık bırakıldığı halde her ne şekilde olursa olsun mürekkep akmaz ve kurumaz. TIKU en sağlam ve en kullanışlı mürekkepli kalemdir.

Siyahtan maada yeşil, mavi ve kırmızı renkleri de ayni fiatta satılmaktadır. Her yerde arayınız. Taklidlerinden sakınınız, üzerinde **«Tiku»** markasına dikkat ediniz.

Fiatı 3 liradır.

Deposu: Rikardo Levi, Havuzlu han. No: 1. İstanbul

Taşraya posta ile gönderilir.

NEZLE, GRİP BAŞ, DİŞ ROMATİZMA ve bütün ağrıları, kadınların ay sancılarını derhal geçiren **SEFALİNİ** her yerde ısrarla arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisindedir. Taklitlerinden sakınınız

REKTA

BASUR MEMELERİ VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR

NERVİN

UYKUSUZLUK SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK

AKBABA

Perşembe 10 İki Teşrin 1938 No. 253

Müessisleri: Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş

Telefon: 22129 Sayısı: 10 Kr.

BUYURSUNLAR!

Gazetelerde okudum:

Edebiyat tarihine girmek istiyen esersiz bir muharrir:

— Beni niçin kitabına sokmıyorsun?

Diye yanındaki müverrihin boğazına sarılmış!

Hayret etmiyorum. Bir zamandanberi edebiyat âlemi öyle bir anarşi içinde ki, herkes, herkesin yerine geçmeyi düşünebilir. Hâmidden Faruk Nafize kadar bütün makamlar bomboş. Ne azledilenler için esbabı mucibe, ne nasbedilenler için ehliyetname göstermeye lüzum yok. Bir kaç arkadaşın şahsî dostluğu kâfi. Şimdi öz şairlikten üstadlığa, dâhiliğe, hattâ edebiyat ilâhlığına kadar bütün terfi ve terakkiler böyle yapılıyor. Bence, bunun istinat ettiği kuvvet şu olabilir:

— Madem ki, bizde pek az şiir okunuyor ve madem ki karilere güvenilemiyor; öyle ise birbirimize dayanalım!

Bu suretle bir kaç arkadaş bütün bir edebiyat tarihine, keyiflerince yeni bir nizam verebilmek kudretini kendilerinde bulabiliyorlar. Vakıa sanat meseleleri şahsidir. Herkes, kendi nefsi için istediğini beğenmek veya beğenmemekte serbesttir. Fakat bir münekkit, bir estet ve yahut bir müverrih gibi ortaya çıkılınca iş değişir. O zaman, eğer samimî ise, yeni bir mektebin, yeni bir tarzın, yeni bir zevkin nazariyeleri bildirilmek icabeder.

Hayır, buna da lüzum yok! Sadece: İstihfaf, istihza, küfür ve yahut da hayret, takdir, alkış... Şu halde genç muharririn hakkı var. Madem ki bu kadar şiddetle, bu kadar ısrarla edebiyat tarihine girmek istiyor; bir müverrihin tek başına yol kesmeğe kalkması ne demektir? Senelerdenberi bütün koltuklar boş ve kapılar ardına kadar açık duruyor. Bana kalırsa, üstelik şapkasını da çıkarıp selâmlamalıydı:

— Buyursunlar!.

Orhan Seyfi Orhon

Son Edebî Faaliyetimiz :
İsmail Habip ile Ahmet Hamdi döğüştüler...

Yahya Kemal — Vur, pençei Alideki şimşir aşkına !...

ERKEK KADIN OLURSA!

Tefrika No. 9 — **OPERET 3 PERDE** — Yazan: **FİSKE**

Hazım — Hani ya?. Kimseler yok.. Garson bizi bekliyenler nerede?

Garson — (Etrafını araştırarak) Allah, Allah! Köşe kapmaca mı oynuyoruz, nedir? Şimdi buradaydılar, dışarı çıkmışlar.

Vasfi Rıza — Gel, belki bizi dışarda bekliyorlar!

(Çakarlar. Kapıdan Neclâ ile Anjel görünür).

Vestiyer — Cevdet Gültenle Karabet Atmaciyan salonda sizi bekliyor!

(Salona girerler. Etraflarına bakınırlar).

Neclâ — Bari, şu hesabımızı verelim. Garson, hesap!.

Garson — Hesabınız ödendi.

Neclâ — Kim ödedi?

Garson — Cevdet Gültenle Karabet Atmaciyan.

Anjel — Vay, bizi görmüşler de kaçoorlar ha... İki kadeh konyak ile mi bizi baştan savmak istoorlar. Ben onlara gösteririm.

(Kapıdan Şevkiye ile Bedia görünür)

Neclâ — Karıları!

(Dışarı çıkarlar.)

Bedia — Misafirlerimiz nerede?

Garson — (Etrafı araştırarak tebessümle) Allah aşkına siz birbirinizi mi arıyorsunuz, yoksa kovalamaca mı oynuyorsunuz?

Şevkiye — Ne oyunu?

Garson — Ne bileyim ben, siz geliyorsunuz, onlar kaçıyor, şimdi burada idiler. Savuşmuşlar.

(Şevkiye ile Bedia çıkar. Biraz sonra sağ taraftan Hazımla Vasfi Rıza, sol taraftan da Neclâ ile Anjel salona girerler.)

Vasfi Rıza — (Hazıma) Eyvah, hapı yuttuk, şimdi bunların elinden nasıl kurtulacağız!

Hazım — Tanıdılar mı dersin?

Vasfi Rıza — Şimdi silsilenden başladıkları zaman anlarsın!

(Neclâ ile Anjel gözlerini Vasfi Rıza ile Hazıma dikerek yavaş yavaş sokulurlar.)

Neclâ — Sizi gidi maskaralar sizi! Bak, Anjel, tanımıyalım diye tebdili kıyafet etmişler! Bu ne kepazelik? Şu halinizden olsun utanmıyor musunuz?

Hazım — Sus olun, yalvar yakar olurum! Başımızdan ne geçti ise ağnatalım!

Anjel — Otur şuraa bakayım! (Hazımı yakasından tutup masaya oturtur.)

Şevkiye — Sen de! (Şevkiye de Vasfi Rızayı oturtur!)

Vasfi Rıza — Aman, ayağını öpeyim!

Hazım — Kulun, kölen olayım!

Neclâ — İki aydır nerede idiniz, hesap verin bakayım? Neden semtimize uğramadınız, neye bizi aldattınız?

Vasfi Rıza — Hastalandık!

Hazım — Evet, hastalandık!

Anjel — Onun için buraa geldiniz de kef süroorsunuz? Sizi tanımaalım diye kıyafet değiştirmiş iseniz ondandır?

Hazım — Kıyafet değiştirmiş değiliz. Karı olduk!

Vasfi Rıza — Evet, kadın olduk!

Anjel — Sus ol, Vaktile ne erkek idin ki şimdi ne karı olacaksın? İşi divaneliğe vurma... Cevap ver deorum!. Mart kedisi gibi terasa çıkıp beni gözetler iken karı değil idin? Kadehini uzatıp havadan toka eder iken karı değil idin? Huzurumda dize gelip yalvar yakar olur iken karı değil idin? Şimdi karı oldun?

(Vasfi Rıza mütemadiyen sus, diye işaretler yapar.)

Hazım — He, o zaman değil idim, ne vakit ki hastalandım, karı oldum. Nasıl ağnatmalı be?

Neclâ — Bunları ne söyletip duruyoruz kuzum? İlk önce paraları sökülsünler!

Hazım — Para istoorsun?

Anjel — Ya nedir? Apartıman kirasını ödedin? Daha ne ki eksiklerim var aldın? İki aydır uğursuz suratını görmüşüm?

Hazım — Vereyim, şekerparem vereyim; ama kocamdan alayım ki verebileyim. Bilmezsin karı kısmının üstünde para olur?

Anjel — Ama, yüzük, küpe olur. Ver şunları bakayım?

Neclâ — Sahi, sen de şunları ver.

(Neclâ ile Anjel, Vasfi Rıza ile Hazımın boynundan gerdanlığını, parmağından yüzüğünü, kulağından küpesini birer birer çıkarıp alırlar.)

Vasfi Rıza — Ay, ay ay... Parmağım çıkacak. Yavaş çek.

Hazım — Ona dokanma.. Kocamın Nişan hatırasıdır.

Anjel — Başkasını taksın!

Vasfi Rıza — Aman, aman, aman... Kulağımı acıtıyorsun!

Neclâ — Fena mı? Kulağında küpe olur.

Anjel — Şimdi paraları sökülün!

Vasfi Rıza — Eyvah, kocalarımız geliyor. Siz şimdi gidin.. Biraz sonra odamıza gelin.. İkimiz de bir odada yatıyoruz.

Neclâ — Neye kocalarınızla yatmıyorsunuz?

Vasfi Rıza — Doktor müsaade etmiyor... Odamıza gelin.. Ne isterseniz verelim!.

(Anjelle Neclâ çıkar. Bedia ile Şevkiye girerler.)

Şevkiye — Pek suratlı duruyorlar, bir şey mi sezdiler acaba?

Bedia — Şimdi anlarız.

Şevkiye — Bizi mi bekliyordunuz?

Vasfi Rıza — Sizi bekliyoruz ya... Ne kadar sinirlendiğimizin farkında değil misiniz?

Şevkiye — Kızma şekerim!.

Vasfi Rıza — Aman, ben öyle yapmacıklar sevmem. Karısına sadık olan erkek onun yanından ayrılmaz. Bizi burada bıraktınız, kendi kendinize geziyorsunuz. Bu kadınlar tek başlarına ne yapıyorlar? dediğiniz yok. Acaba birisi peşlerine mi takılır? Yan gözle mi bakar, söz mü atar? Umurunuzda değil! Ben vaktile kocanken böyle mi yapardım?

Hazım — Ya ben böyle yapardım?

Bedia — Artık o defterleri kapaalım!

Hazım — Nesini kapaacaksın... Ne ki biloorsan söyle... Hiç Yalovaa gidip de seni yalnız bıraktığım oldu? Dizinin dibinden ayrıldı mı? Ezkaza gözlerim birine takılsa: (Arkası var)

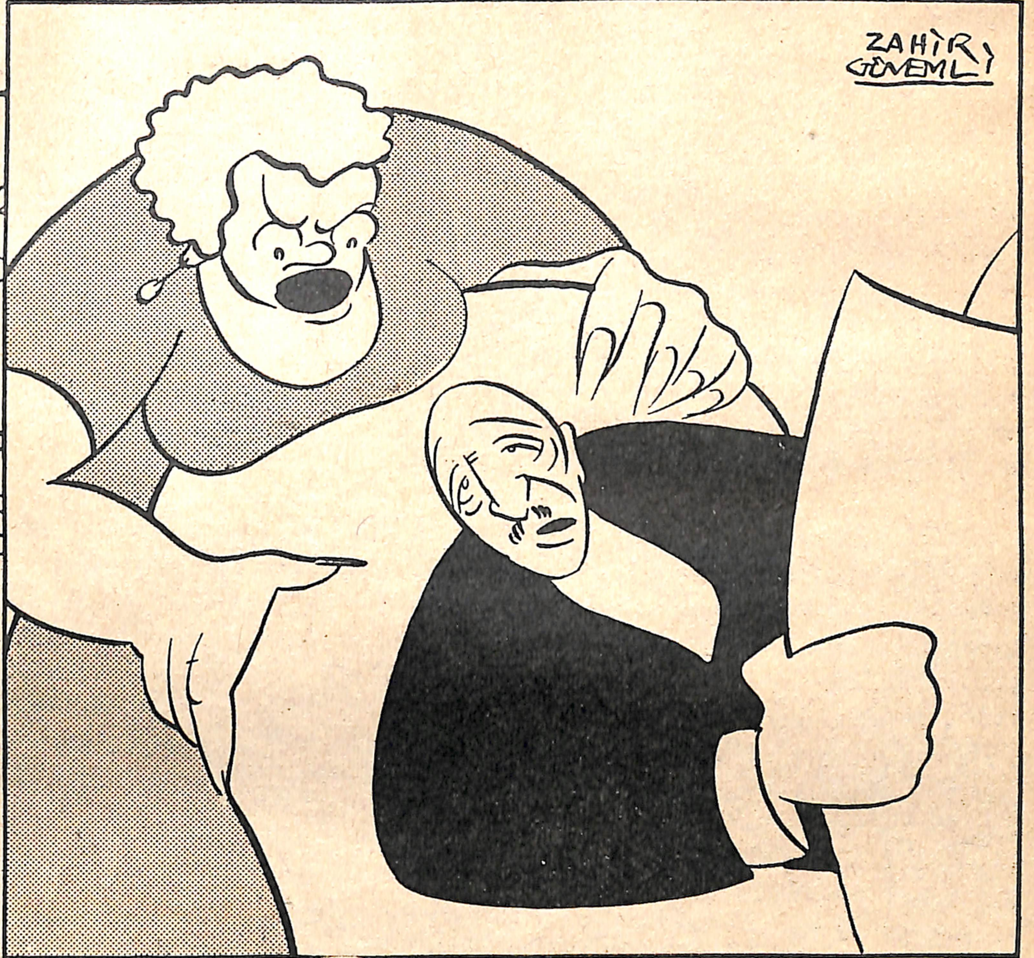
İşsizlere iş bulma teşkilâtı, yakında işe başlıyor..

— Gazetelerden —

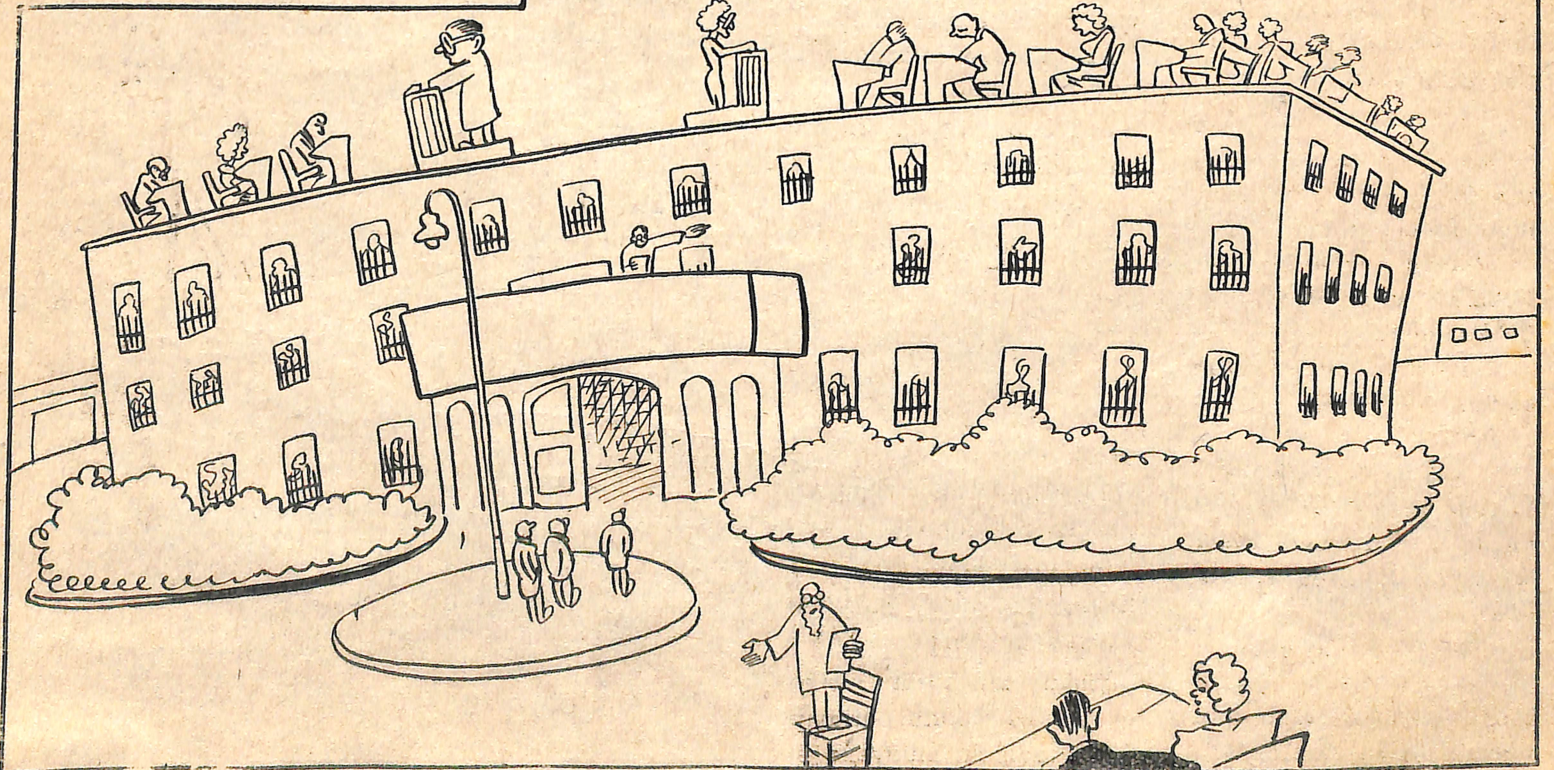
— Ne iş olsa yaparım bayım...
— Maalesef teşkilâtın kadrosu doldı

Gazetelerden: Bir adam kendisile evlenmek istemiyen bir kadını dövdü.

Koca — (Okuduktan sonra) Hay ahmak hay... Aklına şaşayım!..
Kadın — Ahmak ta hangisi bakayım?..
Koca — Şey... Kadın tabiî, tepeliyememiş edepsizi..

Bu sene Üniversiteye tehacüm fazla...
-Gazeteler-

Tehacüm karşısında tatbiki muhtemel yeni tedris sistemi!..

BETERİN BETERİ

Yazan: ERCÜMEND EKREM

Ahmet şiddetle oda kapısından içeri girdi. Yüzü sapsarıydı.

Mehmet yerinden kımıldanmadı. Şezlongun üzerinde yatıyordu. İpek bir pijama giymişti. Ve Türk tütünleri bu kadar iyi olduğu halde, kim bilir neden, kaçak İngiliz sigarası içiyordu.

Ahmet şapkasını başından çıkarmağı düşünmeden Mehmedin karşısına geçti.

— Aman monşer, dedi, felâket! Müthiş bir facia!.. Hâlâ kendime gelemedim.. Öyle elîm bir şey ki!

Mehmet, küçük parmağında bir elmas yüzük bulunan elile tek gözlüğünü gözüne yerleştirdi. Ve sanki tek gözlüğünü gözüne taktıktan sonra Ahmedi seçmiş gibi, telâşsız bir misafirperverlikle:

— Oo Ahmet, sen misin? dedi. Safa geldin, buyur, otur; ne olmuş? Ne var? Sararmışsın!

Öteki bu davete, bu selâma mukabele etmedi. Hep ayakta duruyordu.

— Aman azizim, dedi, hiç kendimde değilim. Sana çok fena bir haber getirdim. Formidable bir şey!

Mehmet, onun telâşının farkına varmıyan bir soğukkanlılıkla:

— Ne var Ahmet? diye sordu.. Ne olmuş?

Ahmet:

— Büyük bir facia, diye anlatmağa başladı. Dün akşam Cezmi klüpte pokerde bütün parasını kaybetmiş!..

Mehmet geriniyordu:

— Ah.. Ben de bir şey olmuş zannettim, dedi, bundan da beteri olabilirdi!

Ahmet:

— Fakat hepsi bu kadar değil, dedi. Bu suretle Cezmi vaktinden evvel klüpten çıkıp evine dönmüş..

Mehmet, esnemesini yarıda bırakıp Ahmedin sözünü kesti:

— Canım, bundan da beteri olabilirdi..

Ahmet sinirlenmiye başlıyordu:

— Azizim, müsaade et, dedi, sözümü bitireyim: Cezmi eve avdet ettiği zaman metresini bir başka erkekle beraber yakalamış!

Mehmet kayıtsız bir sesle tekrarladı:

— Bu da bir şey değil... Bundan da beteri olabilirdi!.

Ahmet, gitgide asabî:

— Fakat monşer, dedi, mesele o kadar ehemmiyetsiz değil. Cezmi metresinin yanında yabancı erkek görünce hemen tabancasını çekmiş ve adamın üstüne ateş etmiş!

Mehmet yanındaki masadan tırnaklarını parlatmak için bir polisuvar almıştı.

Ve sakin sakin tırnaklarını parlatıyordu:

— Canım bundan da beteri olabilirdi!

Diye omuzlarını silkti.

Ahmedin asabiyeti daha artmıştı. Bayağı hiddetli idi:

— Daha beteri mi olurdu? Şaşarım aklına, daha beter ne olur? Cezminin tabancasından çıkan kurşun gencin kalbine isabet etmiş, o dakikada öldürmüş!

Mehmet tırnaklarını parlatmış, polisuvar, masanın üzerine bırakmıştı.

Şimdi tırnaklarını ışığa tutuyor ve onların parlayıp parlamadığını muayene ediyordu:

— Bundan da beteri olabilirdi!.

— Hayır azizim, bundan beter hiç bir şey olamazdı, çünkü bu ölen adam, bizim sınıf arkadaşımız İlhamiydi!

Mehmet ağır ağır yerinden doğruldu:

— İnan bana Ahmet, bundan da beteri olabilirdi.

Ahmedin tahammülü bitmişti. Adeta bağırarak:

— Bundan daha beter ne olurdu? Lûtfen bana anlatır mısın? dedi.

Mehmet, yanındaki masanın üzerinden aldığı gazeteyi okumağa hazırlanırken, soğukkanlılıkla ve sanki çok ehemmiyetsiz bir şey söyler gibi:

— Ne mi olurdu? dedi. Eğer Cezmi dün akşam değil de evvelki akşam pokerde bütün parasını kaybetmiş ve vaktinden evvel evine avdet etmiş olsaydı, metresinin odasında İlhamiyi değil beni bulurdu... Şimdi anladın mı?!.

Ercümend Ekrem

Lig maçlarına giderken:

— Anneciğim, hakkını helâl et...

— Helâl olsun evlâtçığım, helâl olsun... İnşallah sağ salim dönersin!..

Dedikodu

Kız — Madem ki kadınlar bu kadar çok hoşuna gidiyor, evlen bari...

Erkek — Yok! Bak, çiçekleri severim ama, bahçıvanlıktan haz etmem!..

BİRAHANEDE

Nazmi Acar, ötedenberi Evliya Çelebi lisanile konuşmayı âdet etmiştir. Geçen gün bir birahanede garsona emretti:

— Banabak garson!

— Buyurunuz-

— Evvelâ, bana bir şişe bintülinep getir, semek makulesinden neler var? Bintülinep ile beraber âbı musaffa da olsun!

Garson hiç bir şey anlamadan yüzüne hayran hayran bakıyordu.

— Getirsene yahu, Ahfeşin keçisi gibi ne yüzüme bakıp duruyorsun?

Garson kekeledi:

— Söylediklerinizden birşey anlamadım ki efendim, getireyim!

Nazmi Acar, sivri sakalını bir müddet karıştırıp düşündükten sonra:

— Vay canına, dedi, ben galiba beş on sene sonra yanıma tercüman almadan birahaneye gidemiyeceğim!

TERFİ

Devri istibdatta, Beşiktaş muhafızı Hasan paşa, maiyetindeki onbaşılardan birinin her akşam rakı içtiğini sezer. Bir gün çağırıp der ki:

— Onbaşı, nedir bu yaptığın?· Şu zıkkımı içmesen, şimdiye kadar çavuş olurdun!..

Onbaşı, selâmı çakıp şu cevabı verir:

— Paşam, ben onu içince sayenizde kendimi müşirden de büyük sanıyorum!..

CİLVELER

Zevc — Ah ne olurdu, ahmağın, budalanın biri çıkıp da izdivacımızdan evvel seni isteseydi.

Zevce — Merak etme, istedi.

Zevç — Hemen evlenmeliydin!

Zevce — Ben de başka türlü mü hareket ettim sanıyorsun?

MAŞALLAH!

Fikret, babasının çalışmakta olduğu odaya girdi:

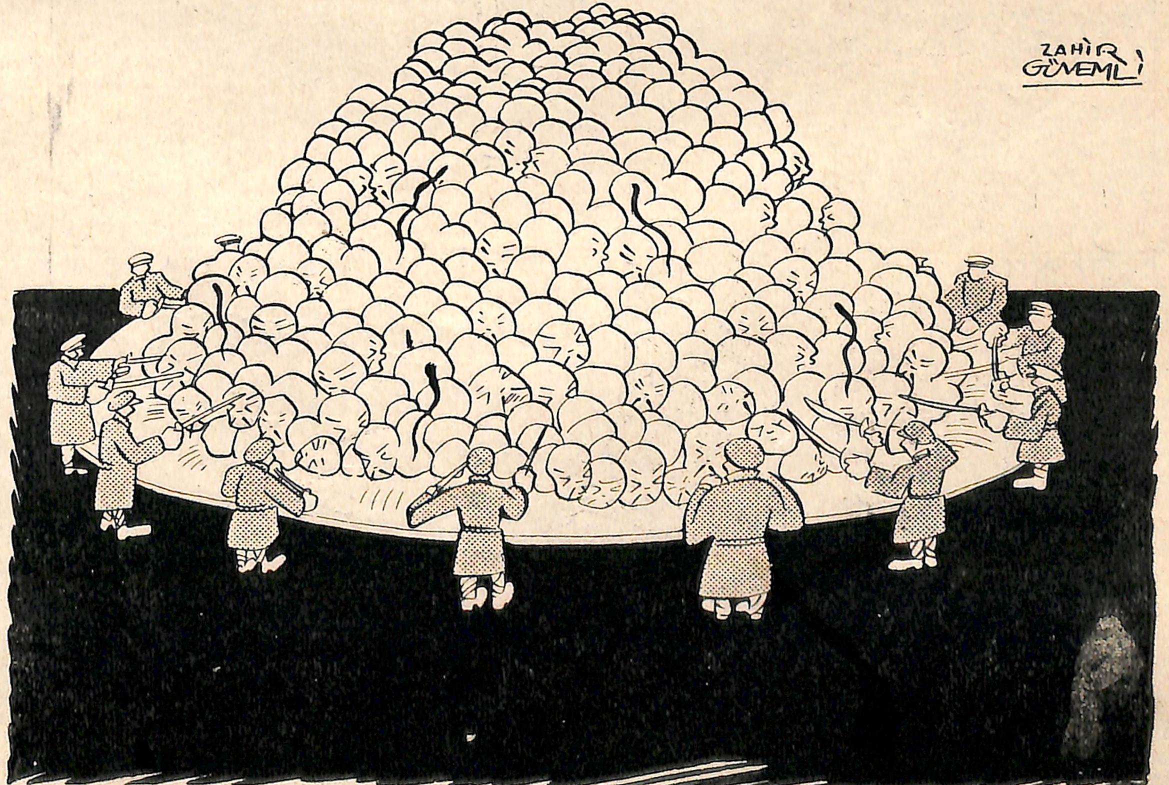
— Babacığım! müsaade ederseniz o kocaman fransızca lûgat kitaplarında bir şey arıyacağım.

— Hay hay, oğlum!

Babasının memnun ve müftehir bakışları altında Fikret, lûgat kitaplarının iki üç cildini birden alıp götürdü. Daha yedi yaşında, lisan tahsiline bu kadar ehemmiyetle çalışan evlâdının arkasından zavallı baba bir çok da dua etti·

Aradan yarım saat geçer geçmez, Fikretin annesi, kileri yerleştirirken, kendi kendine söyleniyordu:

— Şaşılacak şey! yine bir kavanoz reçel eksilmiş. Çapkın oğlan en üst rafa, bacak kadar boyu ile nasıl da yetişti?!.

Japon ordusuna Hankovda ilk ziyafet: Çin pilâvı!..

mahcup Bir genç..

Öyle mahcup, öyle mahcuptu ki. Değil bir kadın, hattâ bir erkek yüzüne baksa kulaklarına kadar kıpkırmızı kesilirdi.

Melek bakışlı, mavi gözlerini önüne eğer ve bir daha o bakışları yerlerden kaldıramazdı.

Yalnız kendine hitap edildiği zaman cevap verirdi. Fakat kendiliğinden hiç kimseye bir şey sormaz, düşüncelerine en muhalif gelen fikirlerden konuşulsa bile, kimse ile münakaşa, mübahase etmezdi.

Muzaffer güzel bir çocuktu. Kadınlar kendisini pek beğenirlerdi, şüphesiz ki en gencinden en ihtiyarına kadar üzerlerinde yaptığı tesir onlarda annelik hissini tahrik edişi idi. Hangi kadın onu görse muhakkak içinden:

— Ah evlâdım, derdi, pek şeker şey vallahi!..

Ve eğer bu kadın biraz da yaramaz olursa onun genç bir kız safiyeti taşıyan gözlerine gözlerini diker ve onun renkten renge girişini seyretmekten şeytanî bir zevk duyardı.

* * *

Muzaffer iyi tahsil etmiş, çalışkan, zengin bir gençti, ve bütün sıkılgan haline, etvarına rağmen yakışıklı bir delikanlı idi. İşte bu sene annesile ve babasile otele geldikleri zaman evlendirecek kızı olan ebeveyn ile evlenecek kızlar onun etrafını adam akıllı sardılar.

Amma, mahcup genç etrafını alan bu güzel kızlardan bucak bucak kaçıyordu. Maamafih gönül çok seyyal bir şeydir. Muzaffer de göğsünün altında bir kalb taşıyordu ve bütün usluluğuna rağmen bu kalb de günün birinde küçük Pervinin tarafına kayıverdi... Evet küçük Pervinin, o yaramaz, o ele avuca sığmaz, o deli kızın!

Pervin bu sene adanın heyecanı idi. Bütün delikanlılar onunla meşgul olmak için başka genç kızları ihmal ediyorlar, onun yanında bir parça durmasını cana minnet biliyorlardı. Fakat pervin kendisine mübalâğa ile hayranlıklarını izhar eden gençlerle değil de Muzafferle meşgul oluyordu.

Neden acaba? Onun uzaktan için için sevişi ve aşkının cesaretsizliği mi Pervine tesir ediyordu. Hiç zannetmem. Pervin yirminci asrın çocuğu idi. Hayatta ne yapmak istediğini pek iyi bilen ve her şeyi düşünerek tartarak yapan bir küçük şeytandı.

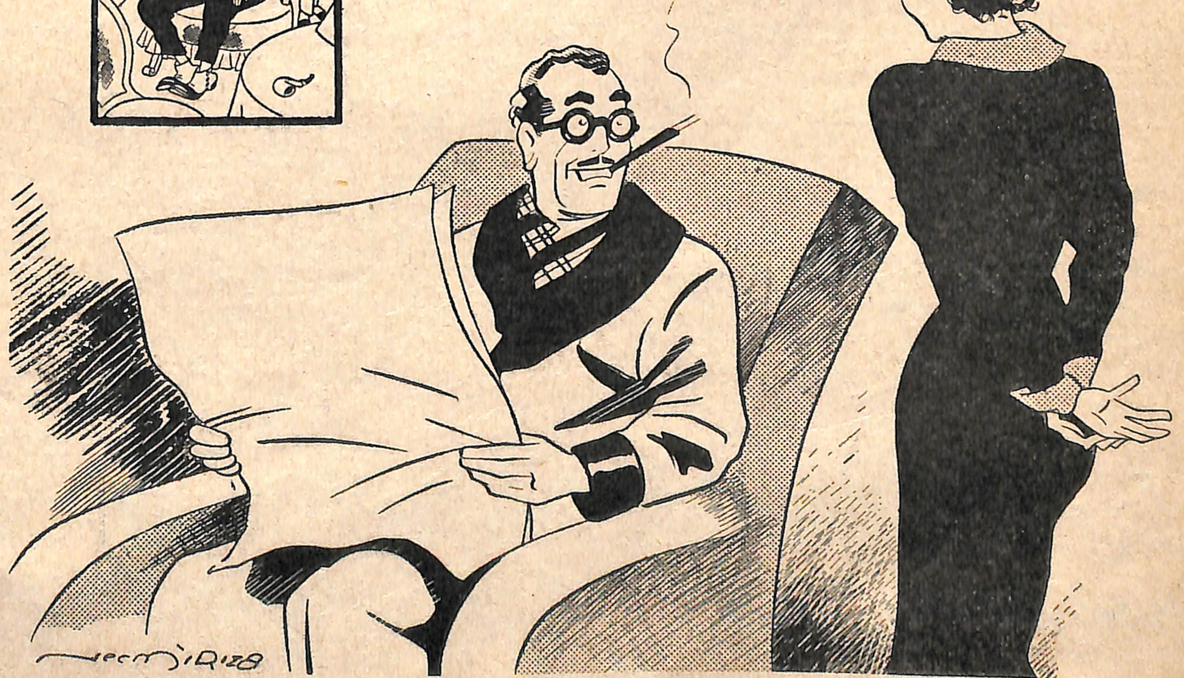
Pervin zengin değildi. Ve onun Muzaffere olan alâkasını bu züğürtlük pek güzel izah ediyordu.

Muzaffer, Pervinin cüretkâr bakışlarını gördükçe bunların nasıl bir mana ifade ettiğini anlıyordu. Muzaffer aptal değil, yalnız sıkılgandı.

* * *

Bir gece... Ah o gece... Otelde danslı bir suvare vardı... Müzik çalıyordu... Etrafta güzel giyinmiş kadın ve erkekler dolaşıyordu. Havada tatlı lâvantaların ve taze çiçeklerin kokusu vardı. Sonra Muzaffer şampanyayı biraz fazla kaçırmıştı. Işığa tutulmuş bir pervane gibi Pervinin esmer teninin cazibesine kapılmış, onun etrafında dolaşıyordu. Ve şampanyanın verdiği cesaretle ona bu gece on metre kadar yaklaşıyordu. Fakat Pervin... Pervin görülecek bir halde idi. Onu teşvik etmek, onu baştan çıkarmak için en cesaret verici bakışlar ve tebessümlerini ondan esirgemiyordu ve Nihayet gecenin ilerlemiş bir saatinde ona, beni takip et, seninle baş başa kalalım, der gibi otelin tenha ve kimsesiz yazı odasına doğru ilerledi. Kapıdan girerken arkasını döndü, en işveli tebessümile Muzaffere güldü. Muzaffer bu tebessümden aldığı cesaretle onu takip etti. Bu akşam kendisini tanımıyordu, öyle bir cesareti vardı ki... İçinden öyle geliyordu. Bu az ışıklı, kimsesiz odada Pervine muhakkak sıkılmadan kalbini açıverecekti... O da kimsesizdi. Pervin pem-

Kadın — Söyle bakayım, bugün nerede idin?.. Üstüne fena kadınların kokusu sinmiş ..
Erkek — Yok canım, temin senin lâvantandan sürünmüştüm...

be elbiseleri içinde ne güzeldi yarabbi.. Ona gülerek bakıyordu..

— Bir şey mi arıyorsunuz?

Diye cesaret vermek istedi. Fakat Muzaffere onunla böyle bir odada yalnız kaldığı zaman birdenbire ne olmuştu?. Sanki dili ağzının içinde kör düğüm olmuştu. Hisleri kalbinde, düşünceleri beyninde ve cümleleri boğazında taş kesilmişti.

Yüzü gözlerinin içine kadar kızarmıştı. Genç kız onun şaşkınlığını görünce cesaret vermek için tekrarlamıştı:

— Bir şey mi istiyorsunuz?

Ne diyecekti yarabbı?.. Onun arkasından buraya kadar gelişinin mazeretini vermek lâzımdı. Ve perişan gözlerle etrafına bakınıyor, duvardan, tavandan, halıdan, eşyadan sanki kendisine imdat arıyordu ve birdenbire sevinçle gözü Pervinin dikkat etmeden üzerine oturduğu bir gazeteye ilişti ve onu göstererek büyük bir tehalükle kekeledi:

— Şey.. Affedersiniz. Bunu arıyordum... Yoksa okuyor musunuz?..

— Şeytan

Ressam — Haydi, soyundunuzsa gelin...
Model — Soyundum ama, bir şartla gelirim: Resmimi yaparken bana hiç bakmıyacaksınız!..

İKİ ÂŞIK ARASINDA

— Sevgilim, ilk defa pencereden başıma bir çiçek attığı zaman az kaldı sevincimden bayılıyordum...

— Ya ben, ölüyordum ya. Otuz gün yataktan kalkamadım...

— Allah Allah... İnanılmıyacak şey!.

— Billâhi böyle... Ama benimki daha büyük bir tezahüratı âşıkane olmak üzere çiçeği saksısile beraber kafama atmıştı!.

HAKLI BİR SİTEM

Kopuğun biri, yirminci defa olarak ayni hâkimin huzuruna çıkar. Hâkim:

— Sen ıslah olmıyacak mısın?

Diye sorar. Kopuk cevap vermez.

— Seni bir daha mahkûm edeceğim..

Bu sefer kopuk, meyusane omuz silker ve der ki:

— Ya, sen, bay reiz.. Hiç değişmiyecek misin?

HAKKI YOK MU?

Adamın biri, postahaneye bir mektup götürür. Memur mektubu alır, tartar ve der ki:

— Mektubunuz çok ağır! Altı kuruşluk bir pul daha yapıştırın.

Öteki gülümser ve şu cevabı verir:

— Öyle ya! Fazla bir pul yapıştırayım da daha ağır olsun, değil mi?

HAKLI BİR MAZERET

İki ayyaş bir meyhanenin tezgâh başında çakıştırıyorlar. Biri, diğerine ikram ediyor:

— Bir kadeh de benden!

— Artık içmem.

— Ne?. Senin hiç böyle reddettiğin yoktu. Hayrola? Hasta mısın yoksa!

— Yok anacığım! bugün başka eve taşındık ta merdivenlere henüz alışamadım.

Madam Sürpik, gözleri yerde, utana utana keşişin yanına girdi:

— Ah papaz efendi, bir günah etmişimdir.. Zatınıza demek istoorum!..

Papaz, kemali azametle emretti:

— Ağlama.. Sus ol·. Asfas büyüktür..

— Ah papaz efendi, bilirim, Asfas büyüktür.. Ve lâkin benim günahım da büyüktür..

— Zo nedir ki günahın?.. Hırsızlık ettin?..

— Yok.. Daha büyüktür.

— Kocana hiyanetlik ettin?

— Yok.. Daha büyüktür!

— Adam öldürdün?

— Yok.. Daha büyüktür!

— E, nedir ki be?... Sen söyle bakalım...

— Kocam benden şüphe edoor!·. Dün gece bana sormuş ise: Sürpik, beni aldatoorsun, deyi?.. Yok demişim, aldatmoorum!.. Ah papaz efendi, yalan demişim. Yalan!.. Tabanının dibini öpeyim, Asfasa yalvar ol, yalan dediğim için bana günah yazmasın!.

HEM KAÇAR, HEM DE...

Bir genç delikanlı, gece geç vakit sokakta rast geldiği fıkırdak bir Rum kızının yanağına, dayanamaz, bir fiske vurur:

Rum kızı — Nasi hosunuza gitti, oyle mi? Boyle renk hiç görmemişsinizdir.

Delikanlı bu iltifattan cesaret alarak kızın elini tutar.

Rum kızı — (Müthiş bir çığlık kopararak) Bırakınız beni... Bırakınız diyorum...

Delikanlı — (Sakinleşmiş) Telâş etmeyiniz matmazel, elinizi bırakacağım ama, evvelâ siz bırakırsanız!..

Bayan S... fazla hafifmeşrep bir kadın değildir. Fakat aldığı tavırlar, onu, olduğundan hoppa, şımarık, hafif gösterir. Geçen gün öte beri almağa çıkmış, yanına da hizmetçisini almıştı.

Eve döndükleri zaman hizmetçi kız kapının önünde durdu. Sokağa uzun uzun baktı

S... merakla sordu:

— Kız, neden içeri girmiyorsun?

Hizmetçi omuzlarını kaldırdı:

— Peşinizden gelen var mı diye bakıyorum!..

YALAN MÜSABAKASI

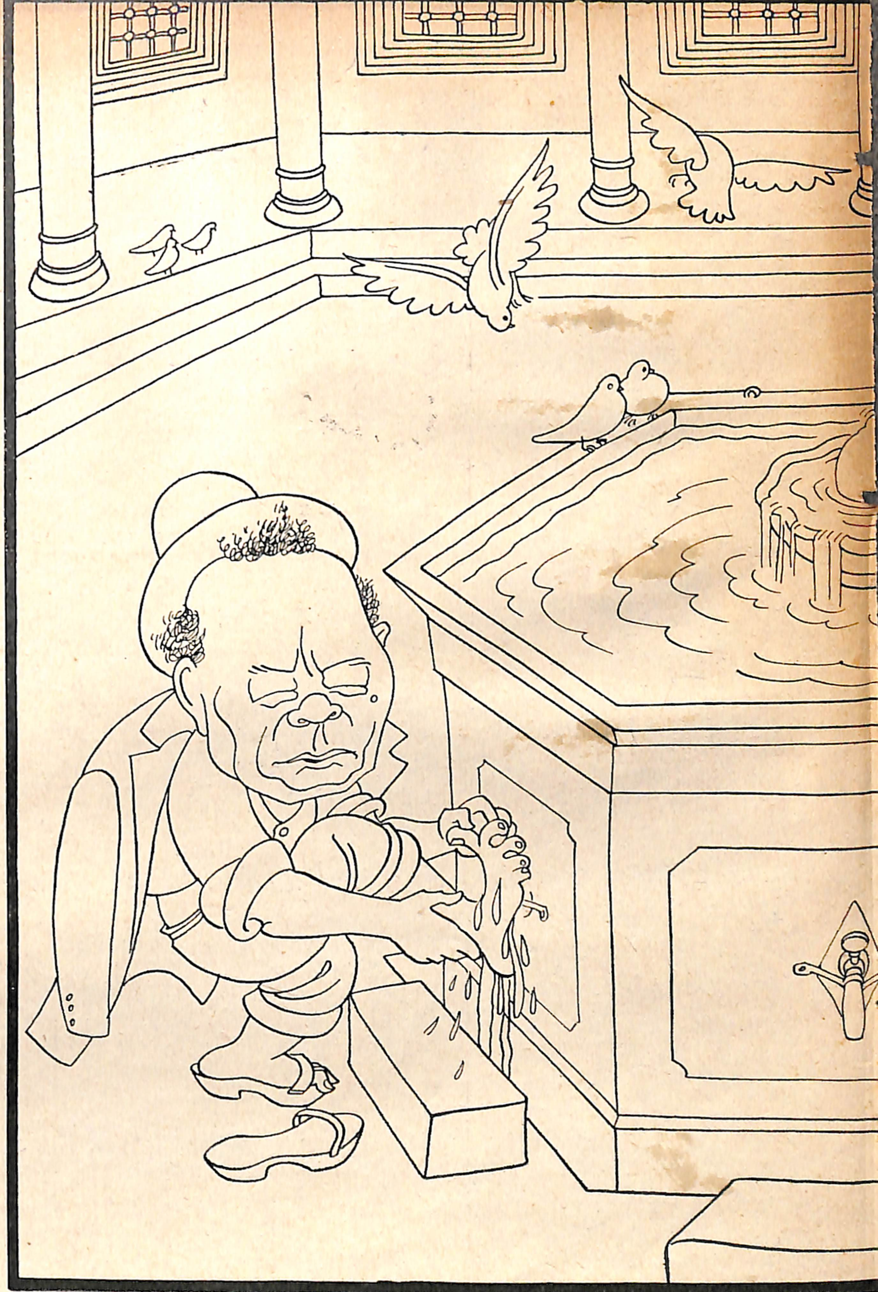
— Ben bir tarla aldım. toprağı o kadar iyi ki her ay mahsul veriyor.

— Bizim bahçe kadar olmasın. Bu kış bizimki çamaşır sermek için ayağında ceviz nalınlarla bahçeye çıkmıştı. Nalınlardan biri çamura saplanıp kaldı. Bir zaman sonra nalının bulunduğu yerde bir fidan gördük. Meğer nalın kök salmış· Şimdi öyle bir ceviz ağacı yetişti ki mahsulünü toplamakla bitiremiyoruz.

— Ben de bizim memlekette gayet bereketli bir toprak bilirim. Bir gün ihtiyar bir yolcu bir kayanın kenarına oturarak biraz dinlenir, bir sigara içer. Tekrar ayağa kalkmak istediği zaman muvaffak olamaz, bağırmağa başlar. Etraftan imdadına yetişirler, bir testere ile ayağını keserek adamcağızı kurtarırlar.

— Testere ile ayağını mı keserler.

— Evet. Çünkü ayağının biri tahtadan imiş. Sizin nalın gibi çabucak toprağa kök salmış!

Nurullah Ataç — Kolay gele üstad, ikindi namazına
M. Şekip — Hayır, Yahya Kemal'in şiirlerini okuya

Fransızca

Şair Nasih Şevkiyi yirmi senedir tanırım. İlk el sıkıştığımız gün bana kendisini şöyle takdim etmişti:

— Sentezer lisesi Garp edebiyatı profesörü...

Baktım, sağ cebinde bir, sol cebinde iki, koltuğunda üç kitap var. Üçü de fransızca...

Şair Nasih Şevki, yaradılış itibarile de iddiasına uygun bir adamdır: Uzun bir boy. Şakaklarından şişkin bir baş. Çıkıntılı, açık bir alın. Vakitsiz ağarmış saçlar...

Onunla çabucak dost oluvermiştik. Hoş, tatlı bir arkadaştı.. Uysaldı. Şakaya dayanıklıydı. Yalnız bir kusuru vardı: Fransızca bilmek, Garp edebiyatını tanımak iddiası!.

Halbuki, onun fransızca bilmediğini, hem de nasıl, hiç bilmediğini söylüyorlardı.. Onu iyi tanıyan bir dostu:

— Vallahi, billâhi, diyordu, alfabeyi baştan sonuna kadar yanlışsız okuyamaz.

Aradan yıllar, uzun yıllar geçti. Fakat şair Nasih Şevki bu hevesinden, bu merakından geçmedi. Onu her gün elinde bir başka Fransız şairinin, bir başka Fransız edibinin eserile gördüm... Haftada üç dört

... mı hazırlık?..
...cağız: Malûm ya, kelâmullah abtessiz ağza alınmaz...

... Kitaplar

gün Beyoğluna geçiyor, Fransız kiapçılarına yeni yeni siparişler veriyordu.

Geçenlerde, matbaadaki odamda outrurken kapı vuruldu:

- Giriniz!.

Baktım, şair Nasih Şevki değil mi?. Arkasında bir de hamal!...

— Hoş geldin yahu. Bunlar ne?.

— Yeni ısmarladığım kitoplar.. Paristen bugün geldi..

Hevesle, heyecanla oturdu.

— Nasılsın bakalım üstad?.

— Aman, kitaplarıma kavuştum... İki yıldır gözüm yollarda, onları bekliyordum...

Sonra, üç büyük paketten birini aldı, arzu ve merakla iplerini kesti, kâğıtlarını açtı...

Bu kitapların hangi büyük Fransız muharririnin eserleri olduğunu anlamak için ben de yanına yaklaşmıştım.. Fakat paketlerin içinden ne çıksa beğenirsiniz? Hep ingilizce kitaplar!.

Şair Nasih Şevki, aradan yirmi yıl geçmesine rağmen fransızcayı, ancak ısmarladığı kitaplar ingilizce çıkacak kadar öğrenebilmişti!

Çimdik

Bay D... ötedenberi dişlerinden muztariptir. Geçenlerde bir dostuna uzun uzun şikâyet etti. Dostu onun haline acıdı:

— Vallahi birader... Ben bu yaşa geldim, hiç diş ağrısı çekmedim, diş çektirmediğim için diş hastalıkları ile diş doktorlarını ne bilirim, ne de tanırım... Yalnız benim karım, dişçilerin hemen hepsini bilir. Onun tecrübesine istinaden söylüyorum, bir genç dişçi var, hepsinden daha ehil, daha muktedir... Düşün birader, hemen her hafta bir dişçi değiştiren karım, iki senedir onun muayenehanesine devam ediyor...

AKLI EVVEL MAŞALLAH

Bayan Naire, bir çok araştırdıktan sonra, âkibet bir hizmetçi ele geçirmişti. Bu kızla pazarlığı şöyle kesti:

— Dinle, kızım! hizmetinden memnun olursam, seni de memnun ederim. Şimdilik sana ayda beş lira vereceğim. Fazla olarak da seni ben giydiririm. Olur mu?

— Eksik olmayın efendim!

— Ertesi sabah, saat dokuza kadar hizmetçi gözükmedi. Bayan Naire merak içinde bir saat daha bekledikten sonra dayanamadı, kızın odasına gitti. Bir de baktı ki, kız, sırtında bir gömlekle orada oturuyor. Taaccüble sordu:

— Kız nerede ise, öğle okunacak. Aşağıya neden inmiyorsun?

— Bekliyorum, bayancığım.

— Neyi bekliyorsun?

— Siz bana dün, seni ben giydiririm, demediniz mi idi?

Dünyanın en meşhur gazetecilerinden biri ölmüştü. Ahirette doğru cennetin kapısına gitti. Kapıda nöbet bekliyen melek onu tepeden tırnağa kadar süzerek sordu:

Âdem oğlu, necisin?

— Gazeteciyim!

Nöbetçi sert bir sesle haykırdı:

— Yer yok!..

Meşhur muharrir, bu sefer cehennemin yolunu tuttu. Yürüdü ve nihayet, kapıda nöbet bekliyen zebani ile karşı karşıya geldi.

Nöbetçi, onu tepeden tırnağa kadar süzerek sordu:

— Âdem oğlu necisin?

— Gazeteciyim!

Zebani, cennet kapısındaki melekten biraz daha yumuşak bir sesle cevap verdi:

— Yer yok!

Meşhur muharrir, düşündü, taşındı. Ve nihayet fezadaki metruk yıldızlardan birine gitti. Orada bir gazete çıkarmağa, cennet ve cehennem aleyhinde makaleler yazmağa başladı.

Üç gün sonra, meşhur muharrire cennet ve cehennemden yaldızlı birer davetiye geldi.

GEÇİM DÜNYASI

Bir gün tabiiyat mütehassısı Bay Hakkı, bir kireç ocağında dolaşıyor ve yerde bulduğu muhtelif cins taşları toplayıp çantasına dolduruyordu. Bunu gören ihtiyar bir rençber sordu:

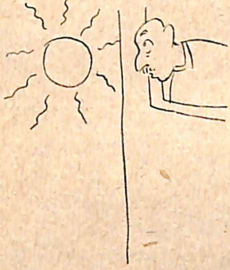
— Bayım, o taşları nideceksin?

Bay Hakkı gülümsiyerek:

— Ne yaparsın, baba! dedi, ben de ekmeğimi senin gibi taştan çıkarıyorum!.

Ateş 2 Arasında

Bay Ahmet, açık pencereden yüzüne vuran güneşin ılık ve parlak ışığı ile gözlerini açtı. Nazarlarını gökyüzünün mavi boşluğuna daldırıp, bugün hava çok güzel olacak diye düşündü.

Sabah gazetesine bir göz atan Ahmet orada da havanın güzel olacağını okuyunca yüzünü buruşturdu!.

Bir şey düşünmüş olacak ki giyinirken şemsiyesini almağa ve paltosunu giymeğe karar verdi!·

Fakat karısı kaşlarını çatarak söylendi:

— Canım bu havada palto giyilir mi? Güneşe baksana?.

Ahmet:

— Öyle ise pardösümü alırım! Sonbahar bu, belli olmaz; belki yağmur yağar; hem yağmur yağdıktan sonra kar da yağabilir. Paltomu alsam daha iyi?

— Sen galiba aklını kaçırdın..

— Hayır karıcığım hayır, lâstiklerimi de giysem fena olmaz!.

— Fakat güneşe baksana taşları çatlatacak gibi...

Ahmet biraz düşündükten sonra:

— Karıcığım hakkın var.. Bu havada palto ve lâstik giyersem mutlaka terlerim değil mi?

— Tabiî terlersin!

— Öyle ise içimdeki yün fanileyi çıkarırım, ayağıma da keten ayakkabılarımı giyerim, lâkin paltodan vaz geçmem!

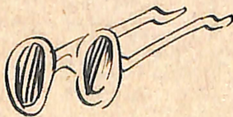
— İyi ama gene terlersin!.

— Öyle ise beyaz pantalonum ile ince ceketimi alırım.

— Aman Ahmet rica ederim, böyle...

Bay Ahmet, karısının yanağına bir fiske vurarak:

— Güneş gözlüklerimi de takarım olur biter.

Tramvay durağına doğru giden Bay Ahmede ilk rastgelen yolcu, yerlere yatarcasına gülmeğe başladı... Çünkü Bay Ahmedin üzerindeki palto, beyaz pantalon, ayağındaki keten ayakkabı, gözündeki siyah gözlük, elindeki şemsiye, başındaki hasır şapka onu bir hokkabaza çevirmişti. Buna rağmen o, gayet sakin yürüyor ve alçak perdeden konuşuyordu:

«— Güneş var ama yağmur yağabilir, yağmur yağdı mı kar da yağabilir, yağmur ve kar daima rüzgâr getirir. İşte ben bu vaziyette iyi havaya da, fena havaya da uygunum. Tetbirli olmak lâzım tedbirli!.»

Adnan Tahir

GEÇİM DÜNYASI

Yolcu — Ayol, sen eskiden Köprü başında duruyordun, şimdi burada mı dileniyorsun?

Dilenci — Hayır bayım, merkez yine orası, burada da bir şube açtım!..

ŞAHESER

Besim Atalay, bir gün Faruk Nafize sormuş:

— Şair, mizahî yazılar içinde en çok hangisini beğenirsin?

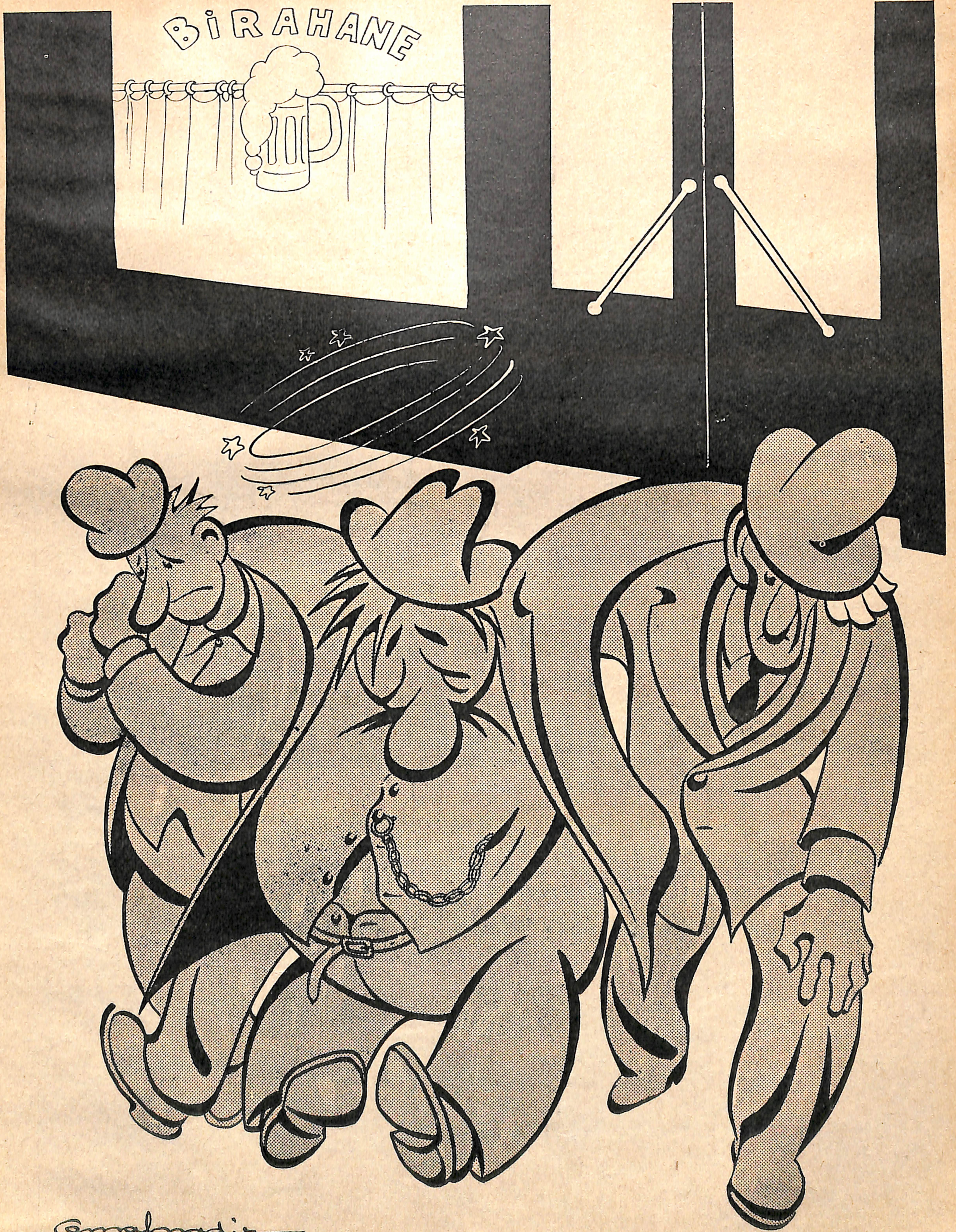
Faruk Nafiz şu cevabı vermiş:

— Sizin ciddî şiirlerinizi!

— Aşkın beni deli etti, diyor... Acaba inansam mı?..
— Sakın ha... Delinin sözüne inanılmaz...

Gazetelerden : Yandan çarklı vapurlar çürüğe çıkarılıyor..

Fazla istim tutmuş bir yandan çarklı !

— Aman hemşire, bizim oğlan o kadar merhametli, o kadar merhametli ki... Babası her sene kitap parası vermesin diye iki yıldır ayni sınıfta kalıyor!..

SARDALYA KUTUSU

Samuel, yakın akrabasından kösele tüccarı Levi ile beraber cumartesi günü Büyükadaya gitmeğe karar verdi· Kadın erkek, çoluk çocuk on ikiye baliğ olan tenezzüh heyeti hiç dinlenmeden vapurda yiye söyliye Büyükadaya vasıl oldular.

Levi, Samuelden daha muktesitti, adanın muntazam yollarında arabaya, merkebe binmeği pek manasız buluyordu.

— Benim yollara serpecek param yok!...

Diye bağırıyor, arkadaşı Samueli yaya yürümeğe teşvik ediyordu. Halbuki Samuel'in şişman, kırmızı saçlı, beyaz ve çilli yüzlü karısının iskeleden çıkıncaya kadar ter burnundan damlamıştı, onun için anlaşamadılar. İki aile bir kısmı yayan, diğeri eşeklerle Dile doğru hareket etti. Öğleyin Dilde buluşup beraber yemek yiyeceklerdi. Samuel yemek meselesine fazla ehemmiyet veriyordu, geçen sene bir komisyonculuk işinde Levinin ele geçirdiği nefis sucuklardan tatmak için sabırsızlanıyordu..

Öğleden sonra bir kaç saat Dilde Levileri bekledikleri halde kimse zuhur etmedi. Nihayet çocukların ısrarı üzerine Samuel sucuktan tatmak hulyasını feda ederek sofrayı hazırlamağa başladı. Yemek yediler, biraz sonra küçükler çamların altında oynamak için uzaklara gitmişti. Samuelin küçük oğlu bağırdı:

— Baba, Leviler burada yemek yemişler!..

Samuel, oğlunun yanına gitti ve ona:

— Burada yemek yediklerini nereden anladın?

Diye sordu.

— İşte, baba, gelirken aldıkları sardalya kutuları!..

Çocuk, çamların altına atılmış boş sardalya kutularını babasına gösterdi. Samuel muterizane başını salladı:

— Hayır, olamaz!.. Bu kutuları onlar atmadı!..

— Nasıl baba, bunlar Levinin gelirken aldığı sardalya kutuları değil mi?

— Değil... Eğer bu sardalyaları onlar yemiş olsaydı, her halde kutularını da beraber alıp götürürlerdi!..

Çaylak

NİYETE BAK

Kahvede döğüştükleri için karakola gönderilen iki arkadaşa komiser sordu:

— Ayıp değil mi efendim? Sizler de böyle yaparsanız! Uslu akıllı adamlarsınız... Birbirinizin hayatına kastedecek kadar gözünüzü karartan mesele nedir?

Maznunlardan biri boynunu büktü:

— Bir alacak meselesinden sulh olmak istiyorduk!

Apandisit

Meşhur ipek tüccarı Salamon, karısının ısrarile apandisitten ameliyat olmağa razı olmuştu. Salamonun canı gibi, parası da çok kıymetli idi. Bir türlü bayılmaya razı olmuyor:

— Benin uykusu ağirdir, ulmaz!

Diyordu. Nihayet ameliyatı mevziî iptali hisle yapmalarını kabul etti. Ameliyat masasına yattığı zaman çırağı Muize bir dakika yanından ayrılmamasını sıkı sıkı tmbih ediyordu. Şayet ameliyat esnasında kendisine bir fenalık gelir de bayılıverirse kimsenin ceplerini karıştırmamasına dikkat etmesini de gizlice söylüyordu. Çırağına bunu hatırlatmak için ikide bir:

— Muiz yozlerini aç!

Diyordu.

Nihayet ameliyat başladı. Salamon sanki canı acıyormuş gibi ihtiyaten inlemekte devam ediyordu.

— Aman... Of... Ölüyorum...

Yara dikilmeğe başlandı. Salamon, operatörün yarasını dikmekte olduğunu anlayınca Muizi çağırdı:

— Muiz çabuk yel yanımda!

Muiz, Salamonun başucuna geldi.

— Bak, angi ipliklan dikiyorlar, bezinkilârlan mı?

Muiz, doktorların yanına gidip ameliyata baktıktan sonra cevap verdi:

— Ayir, başka ipliklân usta!.

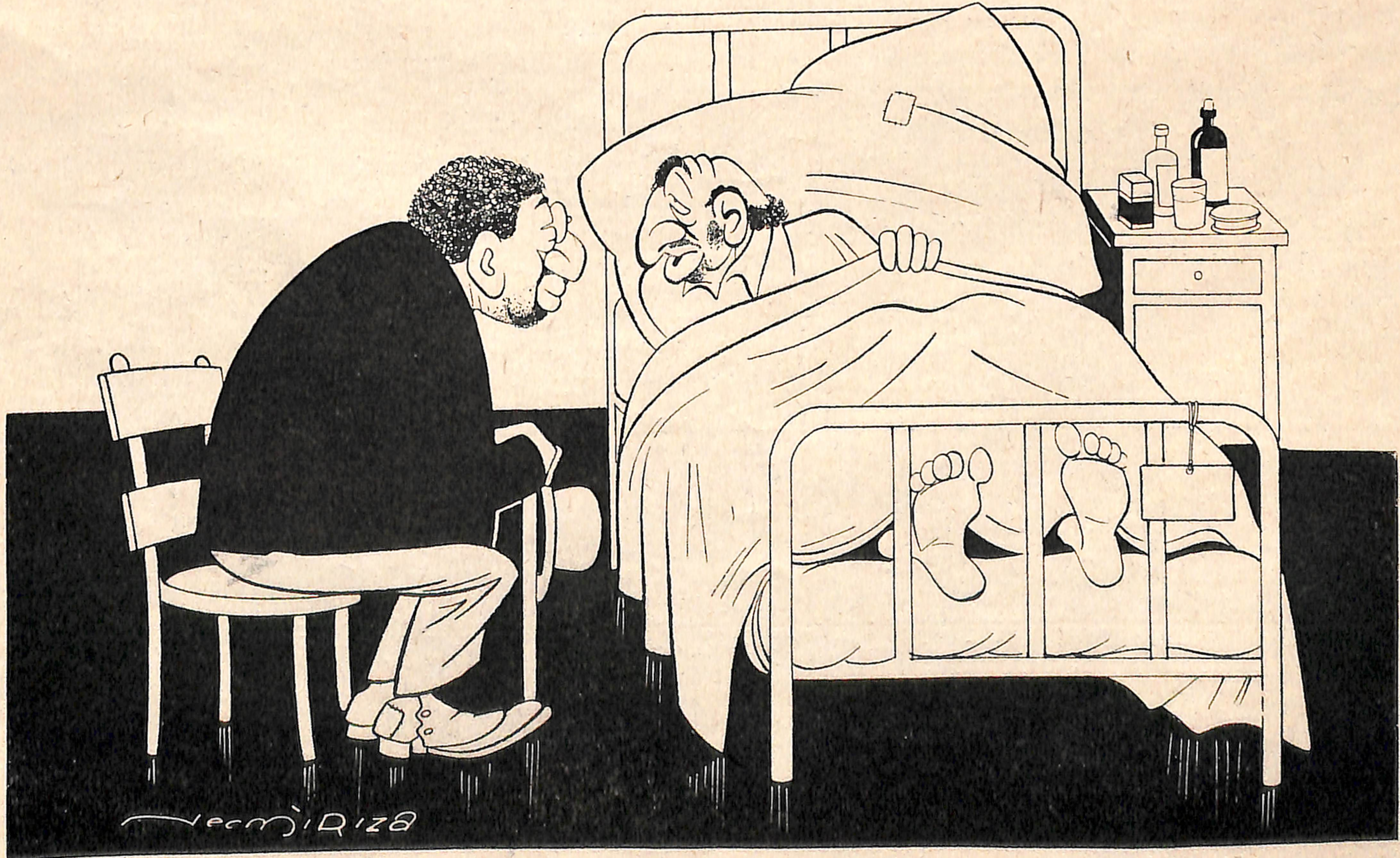
Salamonun kan başına sıçradı:

— Tuu sana uğursuz oğlu uğursuz, bir saattir yanlarında duruyorsun da bir makara satamadin oyle mi? Dedi ve bayıldı.

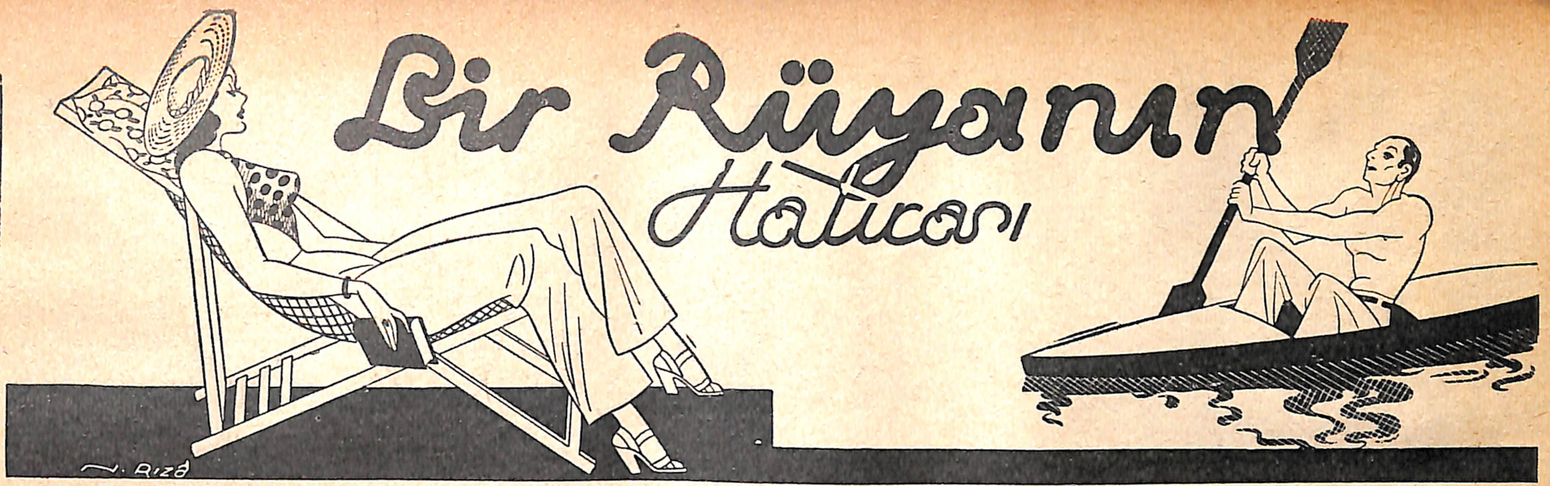
Karga

— Herif! Bir kelime daha söylersen dul kalacağım!..

— Nasıl Salamon, ameliyattan memnun musun?..
— Çok memnunum... Operatör altın gözlüğünü karnımda unutmuş!..

Tefrika No. 19

MAHMUD YESARİ

— Sonbaharın da başka zevki var, kocacığım.

Veysi Kazanç, kozunu oynamağı becerememiş, oyunda yenilmiş kibar bir kumarbaz asaletile, boyun eğiyor, ses çıkarmıyordu.

Remide, kocasına:

— Sonbaharın da başka zevki var.

Derken, müsbet bir şey düşünmüyordu. O, çocukluğundanberi, sonbaharın zevkini, safasını sürmüş değil, cefasını çekmişti. Fakat romanlarda, hikâyelerde, şiirlerde sonbaharın methini okuya okuya hayalinde ayrı bir âlem yaşıyordu. Sonbaharın zevkini sayfiyede tadacaktı.

Remidenin bu hayali pek çabuk sönüverdi. Islak asfaltta, tramvayların motör gürültülerinden, çan seslerinden başka gürültü, ses, kalmamıştı. Ara sokaklar, bağ, bahçe araları vıcık vıcık çamurdan yürünmez, geçilmez hale gelmişti.

Sandal yelkenleri kürekleri döşemeleri alınarak kayıkhaneye çekilmişti. Remide, Cinle de buluşamıyordu.

Genç kadın, Cinin sağlamlığına şaşıyordu. Cin, üşümüyordu; yalnız, fazla yağış, rüzgârlı havalarda, suveterini, kaşkol gibi boynuna sarıyordu. Kahkahalarındaki canlılık, dinçlik kaybolmamıştı; kararan gök yüzü, pusarık hava, sürekli yağmurlar, onun içini karartmıyordu.

Bazan güneş gülümsiyecek olursa, Remide, otomobille kısa gezintiler yapıyor ve bu gezintilerde, daima Cine rast geliyordu. O zaman, Cine:

— Bisikletini bir yere bırak, otomobile gel!

Diyor, delikanlıyı otomobile alıyor, asfaltta geziniyorlardı.

Remide, Cine soruyordu:

— Üşüyor musun, Cin?

Delikanlı, beyaz dişlerini göstererek neş'e ile gülüyordu:

— Hayır! üşünecek hava yok.

Genç kadın, ona hayret ve takdirde bakıyordu:

— Sağlam çocuksun, Cin.

Bu gezmelerden birinde Remide, düşünceli düşünceli sordu:

— Biz, İstanbula taşınırsak, ne yapacaksın?

Cin, başını iğmişti, cevap vermedi.

— Cin, beni arıyacak mısın?

Delikanlı başını kaldırdı; durgun bir bakışla genç kadını süzdü.

Remide, ısrar etti:

— Beni arıyacaksın, değil mi?

Delikanlının gözleri bulutlanmıştı; yine cevap vermedi.

Remide, arabanın hızını kesmişti, elini Cinin omuzuna koydu, gülümsedi; sonra, elile çenesini okşadı:

— Yine buluşuruz, Cin.

Cin, sesini çıkarmıyordu.

Onun susuşu genç kadına fena dokunmuştu:

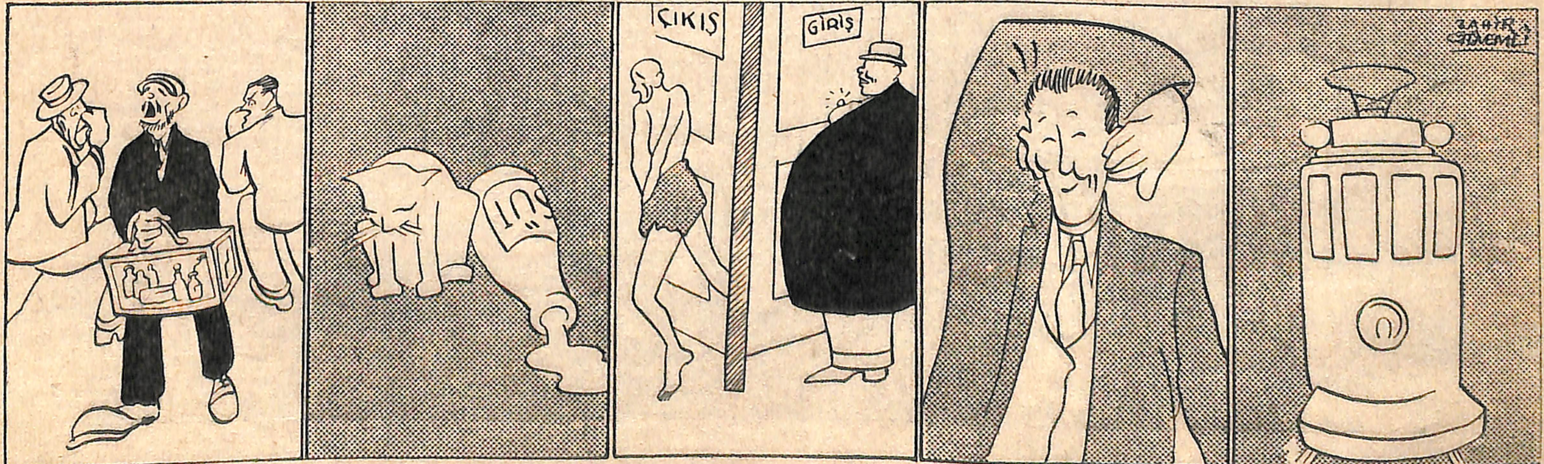
— Dilin mi tutuldu, Cin? Elbette buluşacağız.

Elile volanı kullanırken tatlı bir sesle anlatıyordu:

— Buluşacağız, Cin. Ben, bu taraflara gelemem. Bunu tabiî görürsün. Sen de, anneni, köşkünü, bağını bırakamıyorsun, İstanbula taşınamıyacaksın. İkisinin arasını bulacağız. Bu da çok kolay, Buradaki bakkala, yahut eczahaneye telefon etsem, sana haber verirler mi?

(Arkası var)

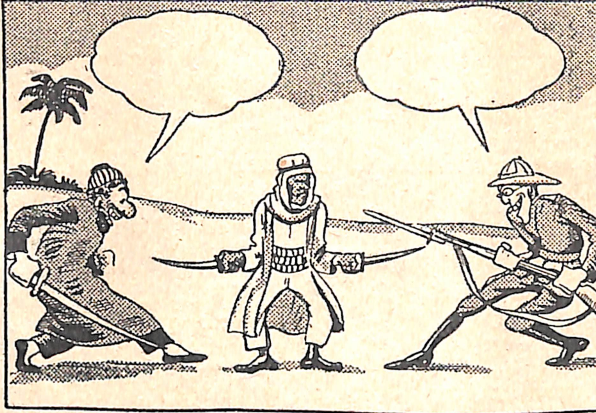
Lûgatnamei Zahir ÇELEBİ

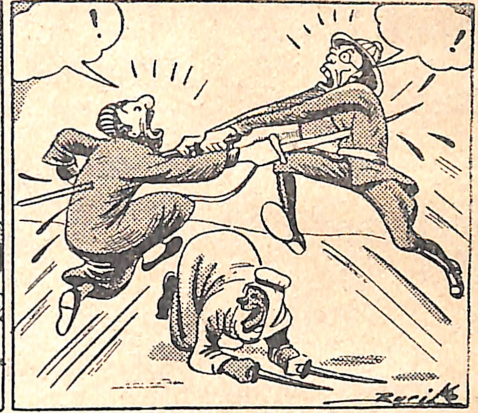

Itriyatçı — Kabahatli — Kabare — Kabiliyet — Kabızülervah

Yazısız hikâye:

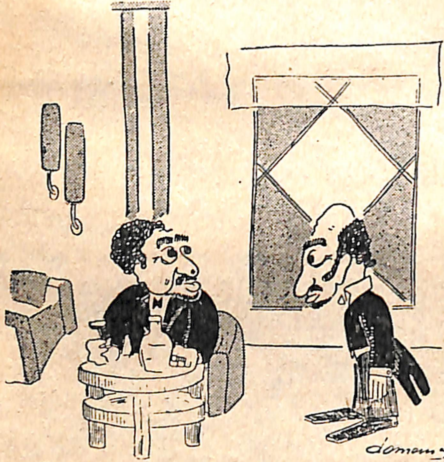

Kudüste bıçak oyunu

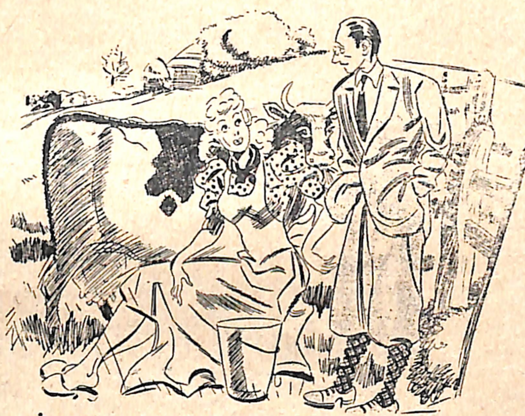
[İtalyan karikatürü]

— Sizi birisi görmek istiyor... Hamamda olduğunuzu söyledim, inanmadı...

— Öyle ise beni iyi tanıyan biri olmalı..

[İtalyan karikatürü]

— İneğiniz günde nekadar süt veriyor?..

— 12 litre..

— Nekadarını satabiliyorsunuz?..

— Yirmi litre kadar...

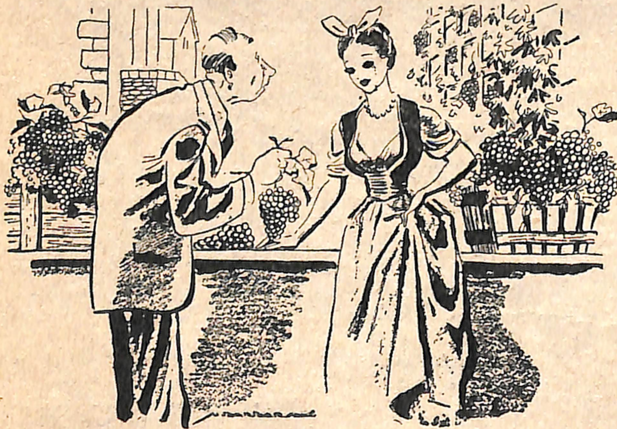
[İsveç karikatürü]

— Siz kızımı istiyorsunuz ama kızımın istediğini verebilecek vaziyette misiniz?..

— A, tabiî, kızınız benden başka bir şey istemiyor ki!..

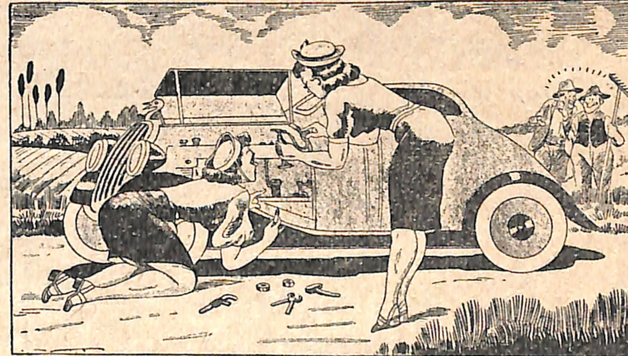
[İngiliz karikatürü]

— Ben biraz daha olgun istemiştim..

— Öyle ise ablamı göndereyim..

[İtalyan karikatürü]

— Şu köylüler, acaba bize yardım edemezler mi?..

— Sordum, iki öküz gönderecekler..

[Fransız karikatürü]

Dr. Feyzi Ahmet

Deniz hastanesi cild ve zührevî hastalıklar mütehassısı. Pazardan başka hergün üçten sonra Ankara caddesi 43 No. da

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Bahçekapı - Beyoğlu, İstiklâl caddesi

NEOKALMİNA BAŞ DİŞ AĞRILARI NEVRALJİ

Nezle hastalıkların kara habercisidir

GRİPİN

bir kale gibi sizi müdafaa eder.

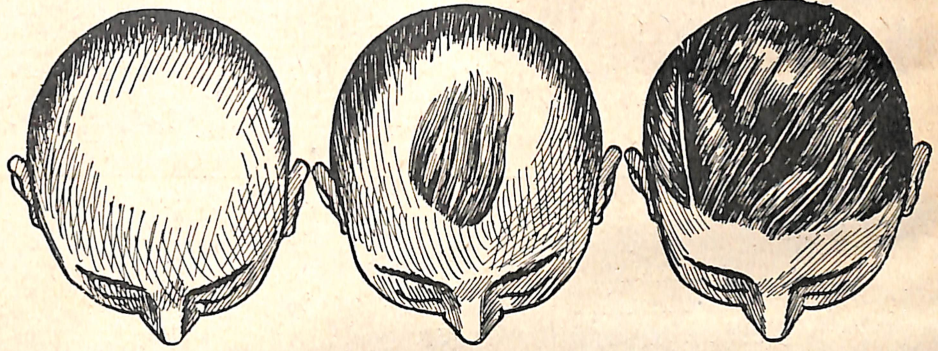

Gripin nezleyi ve gripi geçirir, hararetı düşürür.

Baş ve diş ağrılarına, romatizma sancılarına, sinir ve adalelerdeki ıstıraplara karşı en kuvvetli deva Gripindir.

Havaların çok karışık ve tehlikeli olduğu günlerde sıhhatinizi korumak için şüphesiz Gripin kullanmalısınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. İsmine dikkat. Taklidlerinden sakınınız ve Gripin yerine başka bir marka verirlerse şiddetle reddediniz.

Saç bakımı, güzelliğin en birinci şartıdır

PETROL NİZAM

Kepekleri ve saç dökülmesini tedavi eden tesiri mücerrep bir ilâçtır.

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DİŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DİŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır

ve diş etlerini kuvvetlendirir

Dünyanın En Sağlam ve Sıhhi

PREZERVATİFLERİ

Teki 10, 3 lük 20, 6 lık 40

kuruştur. Her eczanede bulunur.

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

VİROZA HER TÜRLÜ YANIKLAR KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

Buruşmuş ve ihtiyarlamış

Bir cildi gençleştirmiştir.

Viyananın tıbbî mecmuaları, bütün dünyayı hayrette bırakan fennin, en son muzafferiyetini ilân ediyorlar. Buruşukluklarıın yalnız sebebi teşekkülünü değil, onların izale çaresini de bulmuşlardır. Anneler, hattâ büyükanneler, gençliklerindeki taze ve açık tenlerini 50 ve 60 yaşlarındaki kadınlar, gençliklerindeki buruşuksuz ve yumuşak ciltlerini temin edebilirler.

Hastanelerdeki tecrübeler

Buruşukluklarımız, ihtiyarlamağa başladığımızda, meydana çıkar. Cilt zamanla bazı canlandırıcı ve besleyici unsurlarını kaybeder. Bu unsurlar, şimdi büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal olunabilmektedir. Cilt, bu cevherle beslenildiği takdirde yeniden tazeler ve gençleşir. İşte Viyana Üniversitesinde Prof. Dr. Stejskal idaresinde yapılan tecrübelerde elde edilen şayanı hayret semereler budur. Doktorun bu şayanı hayret keşfinin münhasıran istimali hakkı, fevkalâde mali fedakârlıklarla Tokalon Müessesesi tarafından temin edilmiştir.

Bir doktorun şayanı hayret bir keşfi

Biocel tabir edilen bu canlı cilt hüceyratı hülâsası ancak pembe rengindeki Tokalon kremi terkibinde bulunur. Hastanelerde yapılan tecrübeler neticesinde 60 ve 70 yaşlarındaki kadınların buruşuklukları altı hafta zarfında zail olduğu görülmüştür.

Muvaffakiyet garantilidir.

Her gece, yatmazdan evvel pembe rengindeki Tokalon kremini kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Birkaç hafta zarfında buruşukluklar zail olur ve daha genç görünürsünüz. Gündüz için yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri kapatır. En sert ve en esmer bir cildi yumuşatıp beyazlatır.

Ademi iktidara ve Belgevşekliğine karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tetebbüatı esasına tevfikan istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde Parfümörilerde satılır.

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya
KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

Yiyeceklerinizi daima taze saklıyan sıhhatınızın kalkanı

Westinghouse

Buz dolabıdır

Türkiye Umum Mümessilliği:

HELIOS Müessesatı. Galata Istanbul (P. K. 1400)